

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupíčkové a soudce Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobkyně: **T. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o místní příslušnosti na základě nesouhlasu Krajského soudu v Praze s postoupením věci ze dne 7. 1. 2025,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 53 Ad 30/2024 je **příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala zrušení rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla její námitky ve věci zvýšení částky starobního důchodu a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 20. 9. 2023, č. j. X.

[2] Městský soud svým usnesením ze dne 4. 10. 2024, č. j. 4 Ad 6/2024-93, postoupil věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“). Městský soud v usnesení přdestřel, že žalobkyně má trvalý pobyt hlášen na adrese A.S., P., ta je však adresou sídla Úřadu městské části P. a nemůže být skutečným bydlištěm žalobkyně. Ačkoliv v žalobě uvedla jako doručnou adresu S., P., je městskému soudu z úřední činnosti známo, že žalobkyně fakticky bydlí na adrese F., R. a má úmysl se zde trvale zdržovat. V podání ze dne 26. 7. 2024 žalobkyně městskému soudu sdělila, že na adrese F., R. bydlí, a doložila smlouvu o nájmu bytu ze dne 27. 9. 2021 ve znění dodatku ze dne 27. 9. 2022 prodlužující nájem na dobu neurčitou. Městský soud s ohledem na § 7 odst. 3 s. ř. s. shledal, že ve věci není místně příslušný a věc postoupil krajskému soudu.

[3] Krajský soud podle § 7 odst. 6 věty druhé s. ř. s. předložil věc zdejšímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti, neboť s názorem městského soudu nesouhlasí a má za to, že žalobkyně městskému soudu nepotvrdila, že fakticky bydlí na adrese F., R.. Dále je podle něj dodatek ke smlouvě na první pohled nevěrohodný, neboť jej žalobkyně zjevně dodatečně upravila – původní vytištěné písmo je na řadě míst přeškrtnuto a doplněno o ručně psaný text zřetelně vychylující práva ve prospěch žalobkyně jako nájemkyně [zejm. prodloužení trvání nájmu na dobu neurčitou „s dvouletou výpovědní lhůtou.“] Nadto krajský

soud uvádí, že kontaktoval pronajímatelku z dané nájemní smlouvy, která soudu sdělila, že nájem bytu na dané adrese žalobkyni skončil ke dni 30. 9. 2023. V bytě podle pronajímatelky není dlouhodobě žádný odběr elektřiny. Pronajímatelka rovněž předložila nájemní smlouvu ve znění dodatku ze dne 17. 9. 2022, podle níž byla doba nájmu prodloužena do 30. 9. 2023. S ohledem na to krajský soud uvádí, že bylo úkolem městského soudu postavit najisto, že se skutečné bydliště žalobkyně nacházelo v době podání žaloby v obvodu krajského soudu na uvedené adrese, a že tím pádem byly dány podmínky pro postoupení věci podle § 7 odst. 3 a 6 s. ř. s. Jelikož o tom za stávající důkazní situace panují značné pochybnosti, měl městský soud tuto skutečnost důkladněji prošetřit.

[4] Podle § 7 odst. 3 s. ř. s. platí, že *„ve věcech důchodového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody [...] je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.“*

[5] K otázce výkladu a aplikace pojmu *bydliště* obsaženého v § 7 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 20. 3. 2013, č. j. Nad 17/2013-16, uvedl, že jím *„je místo, kde tato osoba bydlí s úmyslem zdržovat se zde trvale. Při určování místní příslušnosti soudu podle bydliště osoby tak rozhoduje faktický stav, který nemusí být totožný s ohlašovaným pobytem podle správních předpisů.“* Z uvedeného vyplývá, že bydlištěm žalobkyně není evidované místo jejího trvalého pobytu v sídle Úřadu městské části P. Městský soud uvedl, že žalobkyně skutečně bydlí na adrese F., R., krajský soud však s tímto s ohledem na jím zjištěný skutkový stav nesouhlasí.

[6] Přestože žalobkyně městskému soudu sdělila, že bydlí na adrese F., R., a snažila se tuto skutečnost doložit dodatkem k nájemní smlouvě, Nejvyšší správní soud souhlasí s krajským soudem v tom směru, že jím zjištěné skutkové okolnosti její tvrzení významně zpochybňují. Zdejší soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu ohledně nevěrohodnosti dodatku k nájemní smlouvě vzhledem k jeho očividné úpravě a změně ujednání ve prospěch žalobkyně. Stejně tak je zásadní sdělení pronajímatelky žalobkyně na adrese F., R., podle nějž zde žalobkyně na základě nájemní smlouvy či dodatků k nim od 30. 9. 2023 nebydlí, přičemž v předmětném bytě dlouhodobě nebydlí nikdo.

[7] Nejvyšší správní soud vzhledem k těmto skutečnostem dospěl k závěru, že nejen městský soud, ale ani žalobkyně nedoložila, že se její faktické bydliště ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. nachází a v době podání žaloby nacházelo na území obce R.. Faktické bydliště je místo, kde žalobkyně bydlí s úmyslem zdržovat se zde trvale. Důvod pro jiné určení místní příslušnosti proto nebyl naplněn. Žalobkyně v žalobě uvedla jako doručnou adresu S., P., podle Nejvyššího správního soudu tak měl městský soud vycházet při určení místní příslušnosti z této adresy, eventuálně důkladněji prověřit naplnění podmínky trvalého pobytu pro postoupení věci krajskému soudu.

[8] Nejvyšší správní soud uzavírá, že ze zjištěných skutečností nevyplývá důvod pro určení místní příslušnosti krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že za daných okolností je k projednání a rozhodnutí věci místně příslušný městský soud.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

Nad 13/2025 - 153

V Brně dne 31. ledna 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu